

**** **Fará una entremaliadura cada diumenge** ****
ANY 1.er * BARCELONA 10 ABRIL 1904 * NÚM. 15

Sant Vicens, quan va vení,
a n'el angel del Portal
preguntá que hi feya allí,
y éll respongué: –Estich aquí
guardant la Ciutat Comptal.

Y quina gatzara lo dissapte de Pasqua ab las collas de las caramellas. Van venir los del Poble Sech (aquets ja ho sabía que vindrían) que van cantar unas cansons catalanas mes macas! que creyeu donava bo de sentir. Després també varen venir a obsequiarme de l'«Orfeó de Sans», la secció d'homens, dirigits per En Parera que vos dich jo que van refilar de valent, no vos diré mes; aquell vespre's va reunir devant de casa tanta gent pera sentir els caramellaires que no semblava si no que repartissin pa benehit; pero de serio, cregueu que donava bo, lo que desitjo es no perdeu tant bonica costum de festejar per la Pasqua florida a las personas a qui s'aprecía cantant caramellas y com he sentit a dir *Qui canta los seus mals espanta*, trobo que val mes cantar qu'estar trist, ab això os desitjo conserveu tots l'humor y la veu pera que cada any pogueu recrearme com heu fet enguany a l'hora que manteniu una de las costums mes bonicas de la nostra patria.

La diada d'avuy, que la iglesia anomena de *Quasimodo* perque es la primera paraula ab que comensa l'Introit de la missa tret de la primera carta del apóstol sant Pau als neófits, lo poble l'anomena de *Pasquetas* y aquest día, igual que lo dilluns passat, son los escullits pera celebrar las collas qu'han sortit la nit de Pasqua a cantar caramellas, l'apat y mes que res, la sortida a fora en alguna font ó ermita formant un aplech de gent que procura divertirse ensemps que gosar de la naturalesa, puig lo abonansat del temps, per ser ja en la primavera, convida a sortir de l'encauament de poblat.

Per això jo, procurant sempre per lo bó y obli-

dar lo dolent, ab mos companys vareig anar a fer el tech de reglament en aquesta diada, ab forsa alegría, que no hi ha res mes bonich que disfrutar de la naturaleza ab companyia de bons amichs, cosa que desitjo poguer conservar forsas anys ab salud, qu'es lo que vos desitja vostre amich,

EN PATUFET

A n'En Patufet

Com que veig que'ts bon minyó
Y que't vas espavilant
He volgut sapiguer jo
Quin dia fas lo teu sant
Pero en tot lo calendari
No he trobat SANT PATUFET.
¿No'm diràs desde'l diari
Si existeix lo sant aquet?
Es que jo't vull obsequiar,
Vull ferte algún regalet;
Perque'm plau recompensar
Los sacrificis que has fet
Per establir lo diari
Per entretenir als noys
Ab acert poch ordinari
Ab consells sans y alegroys.
Sápigas que tots aquí
Lo llegim ab fruició
Y entre tots qui firma aquí
Y ab carinyo't fa un petó.

PH. R. T.
Col-legi Calassanci

Avuy que t'he pentinat
el papà no podrá dirte
que t'ha pentinat el gat.
—*Terá* la gata

BONS CONSELLS

Una cosa inútil sempre es cara per poch que costi.

—

Una obra bona feta a temps, val mes que cent obsequis mal repartits.

Mestre Ferrer

Segóns diuhen, Sant Vicens feya de ferrer, que per aixó l'anomenan Sant Vicens Ferrer, y era d'una mena de carácter que's pensava saber tant, que's feya anomenar mestre de tots los mestres, y fora d'aixó d'esser un xich de *cal alabau*, no tenía altre defecte.

Quan vetaquí que Nostre Senyor, ab l'intent de corretgirlo, quina'n va fé. Se vesteix d'aprenent y se'n va a demanar feyna a Sant Vicens, lo mestre de tots los mestres.

De primer no'l volía perque deya qu'ell no tenía temps pera ensenyar, que los que entravan a casa seva pera apendre ja havían de ser fadrins fets, pero al últim se'l va quedar.

Un día l'aprenent li diu:—Mestre Ferrer, deixeume que ferri aquest animal—que feya poch havían portat, y Sant Vicens per probarlo va dir:

—Vaija, fesho, veyam com te'n surtirás.

L'aprenent tot seguit agafa lo botavant y ab un cop, talla la pota de l'animal, l'agafa, la colla al cargol, l'escata bé, li treu la ferradura vella, rebaixa lo casco, hi clava la nova y posant la pota a son lloch, va quedar lo peu del cavall ferrat com may ningú ho hagués fet tant bé.

Veyent aixó Sant Vicens no s'ho sabía acabar que l'aprenent ho fes mellor qu'ell y com no volía que constés que ningú li passés al devant, tocant al seu ofici, va dir:

—Tu qu'ets l'aprenent ho fas aixís, donchs jo que soch lo mestre dels mestres, no vull que siga dit que no ho ser fer.

Ell que talla l'altre pota, la ferra y se'n va a colo-

carla un cop está llest, pero fillets de Deu, allavors varen ser los trevalls, de cap manera podía enganxarla a son lloch, fins que al últim va demanar *quart y ajuda* al aprenent que la va colocar tot seguit.

Ab tot y aixó Sant Vicens no's va convencer y continuava ab la seva deria de ser lo mestre dels mestres.

Quan un dia passa una vella per devant de la ferrería, que demanava caritat y l'aprenent li diu si voldría que la fes tornar jove.

¡Ja ho crech! desseguida li va dir que sí.

Allavors ell que l'agafa, la fica dins de la fornal y quan va ser ben vermella, la posa a sobre l'inclusa, y cop de mall vá y cop de mall vé, la va deixar com si fos una noya de quinze anys.

Sant Vicents que s'ho guaytava, al veurer això diu:

—Tú qu'ets l'aprenent fas aquesta cosa y jo que soch lo mestre dels mestres no ho faré?

Quina te'n fa, allavors agafa la seva mare que ja era molt velleta y la fica a la fornal, pero vet aquí que se li va cremar tota convertinse en un munt de cendra. Al veurer lo que li sucsehía, es va trobar perdut y ab grans prechs demaná al aprenent, per l'amor de Deu y dels sants, que l'ajudés. L'aprenent qu'ho va fer y tot seguit va deixar la mare del Mestre tant jove, que semblava imposible.

Sant Vicens allavors va esclamar:

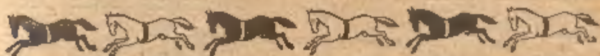
—¡Pero com pot ser això!

Y l'aprenent li contesta:

—Encare que sigueu un gran mestre, penseu que sempre hi ha un que sab mes qué vos y va desapareixer sens veurel may mes.

Allavors Sant Vicens va coneixer qu'aquell aprenent era Nostre Senyor, y va compendrer que havía vulgut esmenar la seva vanitat, de lo que se'n va recordar tota la vida, que per un may mes se va anomenar lo mestre dels mestres, y, pel contrari, se va tornar humil, acabant per esser Sant.

Popular

Gat p

I.—Guayta, Peret, quinas rosas
Que hi ha n'allá, mes xamosas

II.—Ja veurás com aviat
Ens las haurém apropiat

La llengua catalana al Cel (1)

ALARB

Bufar no fá fi.—Ola, Laya: volem oli.

Ab les alicates ben segur fem merinyachs.

Anant a la babalá li han esqueixat la bufanda.

Ola, baliga-balaga; ves a capdellar fil fi.

(1) Acabament

FAMILIA INDO-EUROPEA

GRECH

El goç s'esgarrifa de tocar l'os calent.

¡Qu'ética está la Tona.

A cá l'Hipólit no hi ha qu'anarhi.

¿Qu'es bo, escumar vi ab espátula?

Quan arrenqui la bullida, pénjala als calamástechs.

LLATÍ

Melis es fusta per vigues.

Qui sona, paga multa.

llebra

III.—Ja'n tinch dugas a la má no més me falta estirá

IV.—Que es això, pobre de mí... ¡¡¡ El sombrero'm vol fugí !!!

Te demano estám y'm surts ab corda.

Si no m'aturo perdo l' oremus.

D'anar ab els nuvis a l' ómnibus, quasi bé l'avia súa.

Avis murris porten els nuvis a Gracia en ómnibus gratis.

ITALIÁ

Fasolet ó caldo es bo per qui matina.

Suqui pa ab oli y no dini.

Per un escapulari van donarli un picotí de carquinyolí.

En Celdoni fa un tiberi de vi xarel-lo ab ali-oli.

Passi, passi, xitxarel-lo; faci moixoni y camini.

GALLECH

Guayta, minyó, la gayta de nyigui-nyogui.

¡Ay, guenyo del meu carinyo! Mira qu'els morros t'espinyo.

PORTUGUÉS

¿Qué li cau, a n'el sarau a la dona de casa?

Lo que'm cou ho porto a sobre.

Tingau la festa en pau.

A peresa no'm guanyan.

Dos reys van anar a sarau.

Noya, la perruca us cau.

FRANCÉS

Un bon jornal fa de bon suar.

Ab fanch del carrer me ha embrutat el cotó.

Un xeval m'ha atrapat un calé.

Ja ve'l marxant. ¿Comprem pa?

¿Qu'es que sé que sab tothom?

RUS

¿Qu'ho vols com arrop?

D'un buf va quedar pitot.

La garrafa del xarop se ha aixefat ab el trepitj.

Un ruch xich de Garraf va ferse un tip de garrofas.

Aqueixa escarxofa fa tuf d'aigua naf.

INGLÉS

No's toquin ni's moquin.

May estich tip de bescuits.

L'oncle broda a la moda.

Aquest gech me fa secsóns.

L'ánech ha mort sens haverhi hagut espeternech.

No pot haverhi hagut may vi en aquest got.

El got demlo al xicot que s'ha cruspit el turró per'que no xerri.

ALEMANY

¡Si'l flich, que flochs que dus!

Xafen xinxos y fan traus.

¿Ja vol préssechs grochs?

El mal de fetge engreixa al metge.

¿Saben si'l gotim vert fa les oques grasses?

Un cranch va caure sobre una brasa grossa.

Es que s'ha fet un gros trench al nas ab un catúfol esberlat de la cisterna.

Elástichs blanchs, fan fástich si's mullen y's taquen.

POLONÉS

Qui li piqui que s'ho rasqui.

Pesqui, clissi y no se arrisqui.

Miri que no s'osqui
Vés que no s'embresqui
No s'engresqui y no me esquinsi
Vingui aquí a jugar a la brisca
Si té basca, que busqui qui'l refresqui
No's trenqui la closca quan rellisqui

Y ara potser n'hi hagi qui trobi á faltar en aquest quadro les arrels del castellá. No sé que dirlos: á la *cuenta* no'n deu tenir. Ni per remey se'n hi troba una, en el catalá, d'aquelles cutonies tant elegants, d'aquelles *jotas* tant encaragolades de les *ícaras* y de les *jácaras*, d'aquells *ches* tant musicals de les *cháchara*s y dels *chicharros*, ó d'aquells *ceceos* tant escayents de les *azañas* y de les *zozobras*. Tot això prové del moro, y per lo tant, aquell caricaturista de que parlava al principi no ha [illegible] de haver estranyat gens que Sant Pere li digués al *caniero* de la sátira que no feya be de demanarli pera entrar al Cel en castellá. A mí'm sembla que Sant Pere no'n hi ha pas de volguer, de coses de moros, al Cel.

Janer, de 1900

¿Qu'es art?

Es l'art ben considerat,
L'esperit exterioritsat.

Art es idea ó sentiment
format convenientment.

L'art de la forma sensible
ens mostra lo intangible.

L'art pot posar en evidencia
l'intim de nostre conciencia.

En l'art deuen entrar tres elements
Ideas, sensacions y sentiments.

Y an la representació
senyal, símbol y expressió.

L'obra que l'artista crea
consta de forma y de idea.

L'idea en el cap s'inventa
la forma la representa.

L'idea es el poder legislatiu
la forma es el poder executiu.

Per forma en l'art s'entén
lo que's veu o lo que's sent.

Signes, colors, figuras y armonia
son formas de les arts y poesia.

† Pau Milà y Fontanals
(Del llibre *Estética infantil*)

Ja han passat las alegroyas festas de Pasqua, ab las bonicas cantadas de caramellas que son l'esbaro de xichs y grans, especialment quan se surt al camp a delectar l'esperit, ara que'l temps convida a ferho.

De titellas qué'n puch dir? Ah, si, que'n aquell teatre dels cinch pisos ab entressol ja han comensat la temporada de primavera, ab l'estreno de l'ópera *Lluisa*, que, segóns tinch entes, ha agradat d'alló mes, no us ho puch assegurar perque encar no l' he sentida.

Al Tívoli fa quatre setmanas que cada día han d'embarcar als *Dos Pilletes* y que segóns sembla tenen molta por de marejarse per mar. Es clar, qui se'n va a exposarse a un temporal deixant lo segur per lo insegur? Esta vist que aquets *pilletes* ho son mes de lo que sembla.

A Novetats han comensat la temporada de *varietés*, que sembla la volen aclimatar cad'any per aquest temps. La companyia, en conjunt, es bastant aceptable.

¿No haveu vist als Colbergs? son unas miniaturas músicals que ho fan molt bé, massa bé per la edat que tenen, perque aixó significa'l gros sacrifici que ls han fet fer, obligant a sas débils inteligencias a un trevall molt superior a lo que de lley los pertoca.

La Tubau també ha comensat la tasca en lo teatre Principal ab bon exit segóns sembla, quan menos als días de festa per la tarde.

Dimárs va ferse'l benefici de'n Franqueza, al teatre Catalá, estrenantse dúas obras y vejentse ben ple'l teatre. Sembla que's prepara un estreno de l' Iglesias que s'espera ab interés.

Al teatre de las Arts també hi fan obras catalanas ab mes bona voluntat qu'éxit per part del públich, de tots modos es d'agrahir la bona intenció y mellors desitjos de la companyia. Y prou per avuy; ara ja sabeu lo que de nou corre pels teatres y si per cas creyeu que us enganyo ho podeu anar a veure.

CRISTOFUL

Ma noy, quina festassa lo día de Pasqua a la vila de Sant Feliu de Codinas. Figureus qu's tractava de donar un Diploma concedit per l'Academia d'Higiene de Catalunya al Ajuntament de dita vila com a premi del comportament que va tenir l'any passat que hi havía pesta de verola a la població y que'ls diners que havía de gastarse pera la Festa Major se'ls va gastar pera socorrer als malalts y fer milloras pera fer marxar la pesta.

Jo vaig serhi convidat, y per cert que'n vaig estar molt content perque los metjes qu'n representació de l'Academia d'Higiene varen anar a Sant Feliu a fer la entrega del Diploma, varen explicar unas cosas sobre lo comportament que han de tenir las personas pera conservar la salud y no perdrela, que hi vaig apendrer molt y fins vos asseguro que de tant en tant vos en contaré alguna cosa de lo que van dir aquells senyors que creyeu, vos agradará.

del Comte L. Tolstoi

L'Elefant

Un Indi tenía un elefant que no'l tractava gaire bé, donchs li donava poch menjar y lo feya trevallar molt.

Un día l'elefant se va enfadar y va matar al seu amo. Al esser mort, la seva dona se va posar ab uns plors qu'enternian y agafán los seus fillets se'n va devant del elefant y li diu:

— Elefant, tu qu'has mort al pare, te mata també los fills.

Allavors l'animal mira las criaturas y agafant al mes gran ab la trompa, lo posá ab tot cuydado sobre son coll y desde llavors sempre mes va obehir lo que la criatura li manava y va trevallar pera ell.

Concurs d'escriptura

Fallo

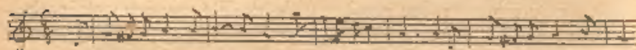
Primer premi: Agusti Palmieri Barbará, 7, baixos.—Segon premi: M. Miquel y Castelló, Travesera, 15 bis, botiga.—Tercer premi: Joseph Gall, Santa Llucia, 23, Sant Feliu de Guixols.

D'acort ab lo promés, poden los premiats pasar a recullir los respectius premis a n'aquesta redacció fins a dissapte vinent, tots los días de 7 a 8 del vespre.

Lo guanyador del tercer premi pot delegar a persona que passi a buscarlo per ell.

Solució a la endevinalla musical del número passat

Tip. « Arte Moderno » de Vega y Mascaró, Passeig de Gracia, 83, baixos

Visitas d'en Patufet

al monument d'En Clavé

Salut, insigne cantor
Salut, gran mestre Clavé,
patrici d'ardenta fé
pera sembrar llevor d'amor.
Aquí'm teniu ab lo cor
rublert de ditxa sens fi
sols pera poguervos dí
qu'a la flor per vos plantada
va creixentlhi la brotada
per jamay poguer morí.